

After Midnight 4/2022

Dnes je to jako v Rychlých šípech, protože kdo včera nestačil pročíst Plátek až do konce, tomu poslední dobrodružství chlapeckého klubu z Prahy 5 – Smíchova bude chybět k pochopení následujících řádků. Pokračujeme totiž tam, kde jsme včera skončili: Tuhle eskymáckou básničku jsem měl v hlavě dlouho a říkal jsem si, že by z ní byla docela pěkná písnička. Až jsem jednou přišel do rockového klubu B, na podiu hrála skupina Pluto s Pavlem Fajtem a Venca Bartoš zpíval přesně to, co nevědí ti, kteří včera nedočetli, nebo tu vůbec nebyli. Na Michala Prokopa jsme přijeli pozdě, takže Blues o spolkovaných slovech a Bitvu o Karlův most jsme slyšeli z okraje obory, kde jsme parkovali, a mně došlo, že jsem takhle mezi vzrostlými stromy právě tyhle písničky už jednou slyšel. Bylo to v létě 1988, kdy jsem z kasáren v Berouně odjel za kluky z oddílu, kteří sjížděli Otavu. Ten den jsme se utábořili pod hradem Práchní a s jedním hochem, hubeným jako Andy Cermak, jsme po jezu přešli řeku a pod vzrostlými stromy běželi až na kraj Horažďovic, kde se za vysokou zdí parku konal nějaký festival. Vyslechli jsme Framus Five a běželi zpátky. Dnes už ten hoch neběhá, přibral a dotáhl to až na ministra pro legislativu. Andy Cermak nepřibral, jen si ke své kapele Sunflower Caravan a sólovému albu Secret December přibral hraní na klávesy v doprovodné skupině Michala Prokopa. Už z toho okraje obory mi připadalo, že kapela hraje líp než obvykle. Když jsme došli do parku a já poznal klávesáka, pochopil jsem proč. Není to Jan Hrubý ani další muzikanti, kteří hrají dobře desítky let, ale mladý Andy Cermak, který je pozvedl na úroveň Commintments. Napsal bych E Street Bandu, ale pro tradiční návštěvníky Folkovek bude bližší srovnání s filmovou skupinou, v níž začínal Glen Hansard. Abych úplně neodbyl frontmana, potvrzuji, že zpívá pořád výborně, a děkuji mu za vzpomínky na Pavla Šruta a Luboše Andrštra. Mám rád všechny Šrutovy básničky, písničky i překlady, ale jeho životní dílo jsou pro mě Lichožrouti, do nichž zamontoval postavy Bona, Luboše, Michala a Prokopa. Mou nejoblíbenější figurou je ale Carlos, který však není totožný s dalším přispěvatelem Plátka. Pokud máte tu smůlu, že vám odrostly děti i vnoučata, sežeňte si Lichožrouty jako knihu (jsou toho jen 3 díly), audioknihu nebo film a ujišťuju vás, že nebudete litovat. Když následně trio Les Triaboliques začalo své vystoupení známou Wayfaring Stranger, přišlo mi to jako nějaká vyšší kombinatorika: Tuhle píseň si zahrála Křesťanova 2. tráva s Charlie McCoyem i s Katkou García ještě než nahrála poslední album nazvané Díl 1. Na tom albu zní nesrovnatelně lépe než na čemkoli, co nahrála za posledních 30 let. Nechápu proč, Andy Cermak s nimi nehraje, ale je to tak. Wayfaring Stranger na něj nenahráli, ale kdyby to někdy s Andym u kláves zkusili, byla by to ta nejlepší věc, co by kdy udělali. Kdyby chtěl někdo říct, že to mám nejdřív dokázat, odpovím jako ti studenti matematiky, co řekli o svém učiteli, že je blbec, on to slyšel a vtipně se bránil, že se to musí nejdřív dokázat, na což někdo zareagoval slovy, že je to axiom, že se to nedokazuje. Les Triaboliques dokázali úplně všechno včetně toho, že v Dylanově Corrině, které jiní muzikanti říkají Lenora, Alberta nebo Roberta, použili cikánskou koncovku, což by mohlo napadnout už jen Stivína a Mariana Friedla. A znovu poezie, jak by řekl Skácel, což anglické trio předvedlo v rozpětí od Shakespeara po největšího amerického básníka 20. století Huddieho Ledbettera. Já měl radši Gregory Corsa, ale ten dostal na rozdíl od notorického basmana Leadbellyho jenom 3 roky za loupežné přepadení. O básnících, kteří pocházeli ze spořádaných rodin a dochodili školy, ani nemluvě. Ještě že se Skácel nenarodil v Lousianě, tam by se svou moravskou slušností neobstál. Nejvyšší čas nekomplikovaně se pobavit při mezinárodních a mezikontinentálních Ayom s brazilskou zpěvačkou Jabu Morales. V šestičlenné sestavě mě zaujal italský akordeonista Alberto Ceccucci. Jako jediný blondák mezi muzikanty mi připomněl můj oblíbený fotbalový tým Brazilců z MS 1974. V něm byl zas jediným blondákem lehkonožý obránce Francisco Marinho, kterého jsem měl stejně rád jako Gregory Corsa nebo teď Andy Cermaka. Zbývá uzavřít příměří s poezií: HLEDÁM LHOTÁKOVSKOU KRAJINU ZEPELÍNŮ/PLYNOJEMŮ, OHRADEK NA PŘEDMĚSTÍ/HLEDÁM SVÉ LEHKONOŽÉ DĚTSTVÍ. Není to Skácel a zhudebňovat to nemusíte, to už autor udělal za nás...

Milan Zeibert

Úterý 26. 7.

Poezie a příběhy
(od 17.30 hod.)

Vladimír Merta trio

The Rheingans Sisters
(Velká Británie)

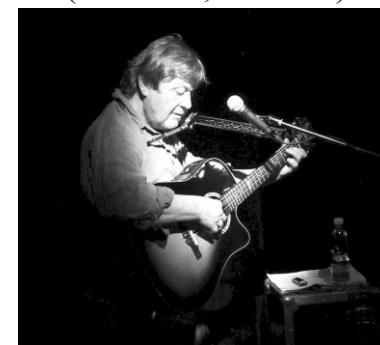
Basco
& Jullie Hjetland
(Švédsko, Dánsko)

PF 1979

A PADÁ SNÍH A PADÁ ZNOVU
A LETÍ ROJE BÍLÝCH VČEL
A OHLUČL KÚN O POKOJVU
A SLAVÍK LUNU ZAPOMNĚL

Jan Skácel

Noční koncert

Zámecká knihovna,
30 minut po skončení
hlavního koncertu
Misterios del Amor

Program Open scény
každý den v kapli sv.
Anny ve Špitálku vždy od
14 hodin:

Středa 27. 7.

Koncert textové dílny
Slávka Janouška
Vystoupení účastníků
dílny – představení
vzniklých textů a skládání
dalších v průběhu
koncertu dle zadání
publika.

Pavel Čadek včera v
kapli zahájil Open
scénu...

Středa 27. 7.

Poezie povzbuzující
(od 17.30 hod.)

Antonina Krzysztoń (Polsko)

Nora Brown (USA)

The Garifuna Colletive (Belize)

Open scéna
kaple sv. Anny ve Špitálku od 14 hod.
Koncert textové dílny Slávka Janouška

Ostrov poezie ve Staré tkalcovně
filmy a dílny

Oranžová scéna
bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény
Toy Machine, Tranzan

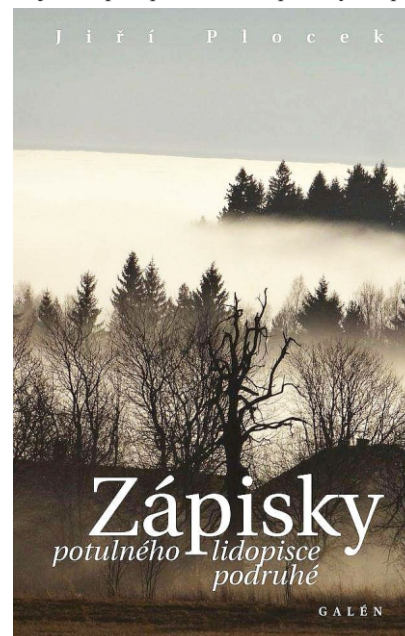
Noční koncert
Stará tkalcovna
Vladimír Javorský

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Jiří Plocek zapisuje podruhé

(Jiří Plocek: Zápisky potulného lidopisce, Galén 2021)

Bývá to rok co rok stejné. Jiří Plocek přijede na Folkovky večer před zahájením kolokvia hudebních vědců a publicistů a je ho všude plno. Druhý den se opakuje totéž, večer se ale ztratí a třetí den vyjde najevo, že v ústraní dopisoval svůj kolokviální příspěvek, který sice dávno přihlásil, vymyslel k němu název, sepsal několikařádkovou anotaci, ale stejně ho psal poslední noc před vystoupením.

Představuju si, že tak nějak vznikají i Jirkovy krátké texty. Nejdřív si něco prožije, pak se ztratí a nakonec přijde se zamyšlením, fejetonem, glosou (jaký je mezi tím rozdíl?) či krátkou básničkou, které jsou seřazeny v pokračování jeho lidopiseckých zápisků už méně potulných, o to víc však osobních. A není to jenom tím, že ústředí postavou některých z nich je jeho vnuk Vítek. Jirka v nich po úspěchu svých předchozích knížek (kromě jedničky Zápisků myslím hlavně na Kroužení, které se přímo týká našeho festivalu) píše mnohem víc o sobě a je to dobře. Věci, které zůstávaly tak ve vzduchu, ve dvojce Zápisků dopoví a dovysvětlí. Díky tomu máme před sebou čtivé svědectví osamělého bojovníka a já ho nezkazím tím, že ty nejlepší fejetony převyprávím. Přečtěte si je sami, stojí to zato. Ale že je tématem letošního ročníku poezie, zde je jedna její podoba z pera Jiřího Plocka:

Podoby ticha
Ticho kouře stoupajícího z údolí
Ticho návisi v Prostředním Vydří ve všední den po obědě
Ticho poštolky kroužící nad zmrzlým polem
Ticho klášterní jídelny
Jako by to psal nějaký buddhistický mnich nebo aspoň Gary Snyder při své lesní brigádě. Ve skutečnosti je to Jirka Plocek Moravský.

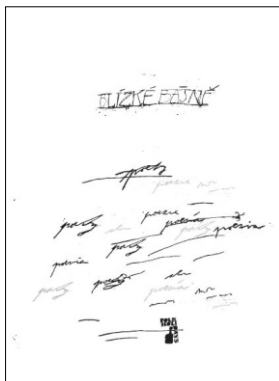
Milan Zeibert

Máte příležitost zakoupit tuto knihu i na Folkových prázdninách. Hledejte ji v Informačním centru u vchodu do zámeckého parku. Bude zde v nabídce až do konce festivalu.

Včera...

Katalog a Blízké básně

Milí návštěvníci
Folkovek! I letos si
můžete v "Íčku" zakoupit
Katalog Folkových
prázdnin, kde naleznete
povídání o kapelách a
připravovaném dění
celého festivalu. Je opět v
krásné grafické úpravě
dvorního výtvarníka
Rostislava Pospíšila,
kterému invence
rozhodně neschází. Jako
"bonbónek" ke Katalogu
získáte brožurku
nazvanou Blízké básně,
kam přispěli účinkující
svými "blízkými
básněmi". Texty jsou
řazeny chronologicky tak,
jak budou muzikanti v
jednotlivých dnech
vystupovat. A na konci
pár volných stránek pro
vlastní básnění. No,
nekupte to!

Kolokvium

Letošní 19. ročník Mezinárodního kolokvia zaměřeného na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music **Od folkloru k world music: Hudba a slovo** se koná v sálu areálu CETT ve dnech 26.–27. července 2022. Vstup volný, můžete přijít i vy.

Předběžný program kolokvia středa 27. 7. 2022

10.00 – 10.15 Aleš Opekar: Spirituál náram náramnej: z jakých zdrojů čerpala písňové texty první česká folková kapela Spirituál kvintet

10.20 – 10.35 David Livingstone: The Word of God Made Song: The Fisk Jubilee Singers and the Popularization of the African American Spiritual

10.40 – 10.55 Jiří Moravčík: Když hoří klobouk a hlava zůstane, ještě není nic ztraceno

11.00 – 11.20 přestávka

11.20 – 11.35 Petr Dorůžka: Hudba jako rychlovlak přes jazykové bariéry

11.40 – 11.55 Milan Tesař: Jazyky nestátních národů na mapě evropské world music

12.00 – 12.15 Milan Zeibert: Sto roků samoty tomu, kdo hodně čte

12.30 – 14.00 přestávka

14.00 – 15.30 seminář, diskuse

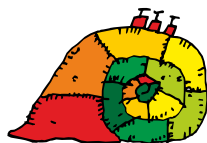
FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠT NAD OSLAVOU 23.-30.7. 2022

Kamila Berndorffová

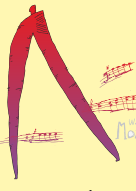

**Ohlédnutí
za
Folkovými prázdninami
2021**

Kavec, otevřeno hodinu před představením
a každou přestávku

VÝSTAVA
ROSTISLAV POSPÍŠIL
MOZARTI, IKAROVÉ, ZVÍŘATA
&
JINÉ

STARÁ RADNICE
MASARYKOVO NÁMĚŠTÍ
NÁMĚŠT NAD OSLAVOU
VÝSTAVA POZVÁ PO DOBU FOLKOVÝCH PRÁZDNIN

Na dnešní scéně...

Vladimír Merta Trio

Písňové drahokamy v podání legendárního barda *Muž mnoha uměleckých múz, kam patří poezie především* Písničkáři se v podstatě dělí na ty, co zpívají písničky a na ty, co zpívají poezii, jestli si rozumíme. A Vladimír rozhodně představuje synonymum pro ten druhý případ, přičemž neznat ho není chybou, ale už přímo troufalostí. Legendární bard navíc za svou poezii ručí a bez myšlenky na něho nemůže začít žádný příběh o domácí písničkářské scéně.

Připomíná příliv, který se mění v odliv nikoliv podle přírodních zákonů, vždy záleží na tom, jak intenzivně ho jedna z jeho nečetných uměleckých múz políbí a jak se s tím Vladimír vyrovná. A čekat zrovna od něho očekávatelné, jako že přijde na pódium, odehraje sadu k publiku vstřícných písní, ohromí kytarovou technikou, občas prohodí naučený vtip a poděkuje se, není možné; nebo si to jen těžko dokážeme představit. Vždyť i jeho poslední kniha - Popelníkový román - podle nejednoho názoru ignoruje všechna pravidla, číst ji dá pořádně zabrat a pochopit ještě víc. A přesto si tu příležitost nikdo z těch, kteří Vladimíra obdivují, ujít nenechal, protože nikdy nevíte, kdy u něho narazíte na drahokam a přijít o chvíli, kdy zrovna naplno zazáří, nikdo nechce. Natož na koncertu. Písni drahokamů má v zásobě dost, a když už si myslíte, že většinu z nich znáte, vytasí se Vladimír s trojlabem Vykopávky z Korintu, a vaše drahokamová horečka pokračuje.

The Rheingans Sisters (Velká Británie)

Fascinující britské duo houslistek a zpěvaček *Houslistky, zpěvačky a skladatelky drží se pravidla, že co je tvoje, to tě nikdy neopustí. A tím je pro ně hudba, podle mnohých naprosto mimořádná.*

Nedokládá to jen vítězství v BBC Folk Awards, ale i skutečnost, že nadšení okolo sester se opakuje v míře takřka vylučující náhodu. Ke všemu se zdají být něčím víc, než jen houslistkami a jestli ve vás jejich hudba zanechá přesvědčení, že to co jste slyšeli, není jen tak, vítejte do klubu.

Anna a Rowan vyrostly ve vesnici Gridleford v anglickém Derbyshire. Většinu nástrojů, na které hrají, což jsou vedle houslí také banjo, tambourin à cordes a bansitarp, jim vyrobil otec, zatímco matka vedla dětské taneční kursy. Do hudby je však rodiče nenutili, vztah k ní si sestry našly přirozeně. Ačkoliv každá po svém: nejprve společně ve Švédsku a Norsku studovaly tamní houslové styly, pak se Anna, zapálená

Je to blíž

*Nespím a neusnu za
horké noci,
rýmy a rytmy mají mě v
moci.
Hlava se čistí, rány se
hojí,
jsem tady dobře, přátelé
moji.
Až jednou dojdou mi
určené dny,
mé srdce pohřbete u
Wounded Knee.
Anebo
v Náměšti pod kaštaný.
Je to blíž.*

Ivana

Na závěr bubny
vyzvaly k tanci
rytmus byl všude
rytmus byl v nás

*K ránu pak bouřka
přerušit vedra
dostala šanci*

Michal K.

Oranžová scéna 2022

Program Oranžové scény nabízí ve stanech v zámeckém parku divadelní a hudební produkce vždy v přestávkách koncertu na hlavní scéně. Divadelní představení je součástí první přestávky hlavní scény a hudební vystoupení se odehrává v přestávce druhé.

Úterý 26. 7.
Divadlo Tondy
Novotného: Kvak a Žbluňk

Hra je inspirovaná známou knihou Arnolda Lobela o dvou nerozlučných žabích kamarádech.

Žamboši
Hudební skupina s nejdívnějším názvem na světě existuje! S použitím minimálních prostředků je zvuk kapely plný a „hýbe vnitřnostmi“. Je to současné progresivní akusticko-folckrockové trio s písněmi s důrazem na text, emoce a energii. Honza Žamboch – kytara, zpěv
Stáňa Žambochová – akordeon, zpěv
Jura Nedavaška - bicí

SKUPINA ČEZ

do okcitanských tradic, usadila ve francouzském Toulouse a získala diplom na tamní konzervatoři. Rowan pak nabrala doslova vražedné tempo: zapojila se do vokálního tria Lady Maisery, s Elizou Carthy a Karine Polwart vzbudila úžas projektem Songs of Separation, spolupracovala s Nancy Kerr a sama za sebe uvedla divadelně-hudební onewoman show Dispatches on the Red Dress. Jednalo se o intimní hudební esej vycházející ze vzpomínek na německé prarodiče, zahrnující nástup nacismu, trauma druhé světové války a děs spojeneckých zajateckých táborů, v nichž za strastiplných podmínek zemřely po roce 1945 statisíce Němců. Představení pak Rowan převedla do formy elektro-folkového alba The Lines We Draw Together (podílel se na něm avantgardní elektro producent Rob Bental) s potřebou „vytěžit z příběhu prarodičů něco užitečného a varujícího pro dnešek a položit si zároveň otázku, jestli naději do budoucna můžeme najít v nejčernějších dílech naší historie“. Z tolika přítoků by se mohlo zdát, že hudební jezero The Rheingans Sisters občas anglický původ moc nepřipomíná, ale to je pouze klam a jestli se okolo jejich třech alb strhly debaty, tak vždycky skončily

jednoznačně: právě pro takové přesahy je dnes anglický folk znovu ve vysokém kursu. Na předchozím albu Bright Field se nacházely v dokonalé harmonii s přírodou a vlastní texty nebo zhudebněné básně používaly jako metafory k vyjádření se k dění v Británii, kdežto předloni vydaná deska Receiver doslova šokovala způsobem, jakým sestry chápou panevropskou tradici jako druh nástroje, využívající nekonečných možností drone, minimalismu, tranzu lidových tanců a temných ambientních soundtracků. Jakoby prvotní pro sestry nebyla struktura písně, ale z improvizace rozpoložení vyrůstající zvukokrajina, ve kterém se k našemu překvapení neztratíme, jenom nám dá počátku dost zabrat se v ní zorientovat. Už s padesátistránkovým bookletem s osobními poznámkami a solarografiemi vizuálního umělce Pierra-Oliviera Boulanteho daly sestry přitom najevo, že nestojí o to vypustit do prodeje jen další folkové album. Protože takhle ony nepřemýšlejí. Jejich pozorování a naslouchání světu přináší navíc nutnost

Koule a amulety

V pondělní dílně tvůrčího psaní jsme se nejprve dali do kolektivního psaní po vzoru Jana Skácela. Pro inspiraci jsme si vypůjčili některá „jeho“ slova: *ticho, smutek, tíha, hanba, pravda a slovo*. Veršování nám (i přes závažnost těchto slov) šlo opravdu lehce, popravdě nejtěžší bylo spočítat slabiky, a tak jsme se pustili i do samostatného úkolu, popisu amuletů v našich dlaních. Jantarový prstýnek, cukrový méďa, komínček, klíč „LAMA“, tygří knoflík, novoroční groš a skorobasový klíč nám prozradili své příběhy... Protože je ještě hodně nevyčtených příběhů i nespočítaných slabik, budeme se těšit v další dílně psaní (středa až pátek 10:30–12:00, u kostela na náměstí).

Ukázky: sněhové koule (počet slabik nejprve narůstá, pak klesá)

TICHO
má břicho
a mluví k nám
A potíše, jak
léčí duši, srdce
Nebojme se už
mlčet v horku
Jsem ryba
CHYBA

SMUTEK
na pití
Ale co ráno?
Ukradeno jest
Večer se zas vrátí
A s ním ten černej
se zobákem
Vítá mě
SMUTEK

PRAVDA
se vzpírá
tvým dotekům
Skáče po hlavě
Schová se bodavě
Jako čepice
Výkřik do tmy
Zavelí
Zalží

SLOVO
je všude
s velkým S
Zazpívat slovo
těšící mou duši
dovede jen ten
kdo je všude
a bude
SLOVNÍK

TÍHA
Jak těžká?
Jako peří
v duši vojáka
Tíhy Tíhoviče
Mezi dva biče
Klesající
Tak jako
SAKO

HANBA
Až hanba
Je mi dlouze
Přes celé nebe
Tlampačem vyfává
Neslyším krom ní
Fialovou zeď
Malý pes
Zahles

Zitřejší Ostrovy poezie ve Staré tkalcovně

středa 27. 7.

10:00-11:00 Tančírna - argentinské tango
11:00-12:00 Básničková dílna s Radkem Malým
Přijďte si zkoušet napsat vlastní limerik, haiku nebo hádanku.

12:00-13:00 Sedm slov Jana Skácela

-př- Dokumentární film o Janu Skácelovi. Režie: Rudolf Chudoba

13:30-14:30 Tančírna - Milonga

14:30-15:30 Šlápěje napříč srdci našich
Dokumentární film o Jakubu Demlovi. Režie: R. Tesáček

15:30-16:30 The Rheingans Sisters - švédské a francouzské písně

Připojte se s Vašimi houslemi, kytarami a dalšími melodickými nástroji.

Vhodný pro všechny úrovně návštěvníků workshopu (ne úplní začátečníci).

Hrdá majitelka si oblíbila zejména slony, které tvoří část pestrého vzoru na šatech, my jsme zase ocenili důmyslné sladění odstínů šátku a bot, díky čemuž vznikl promyšlený a zároveň pohodlný outfit. *Davi2 & Kamila*

Savování na textil

Vytahejte ze šatníků všechno, co už není in a přijďte. Stačí tmavá bavlněná trička, šaty, šátky a vůbec, co vás napadne... a odejdete v novém, lepším, vlastním, originálním. Uvidíte, co se dá třeba s kouskem provázku, špetkou fantazie a pár kapkami Sava vykouzlit. Překvapíte nejen sami sebe.

(lektorky Káťa Procházková a Verča Švarcová)

Hnízdo múz ve středu 27. 7.

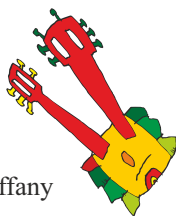
- 9:00 Raničková pohádka
- 9:00 - 12:00 Bosokorálky
- 9:00 - 15:00 Grafická dílna
- 9:00 - 17:00 Omalovaná dílna
- 9:30 - 12:00 Smalty na vařič
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 10:00 - 11:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10-12 a 13-15 Kovářská dílna u Tasovských
- 10-12 a 13-15 Řezbářská dílna se sochařem
- 10-12 a 13-15 Ruční tkaní na dřevěných stavech
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu
- 10:00 - 12:45 Taneční medicína
- 10:00 - 13:00 Kaligrafická dílna - barevná (kaligrafická/obrázková) abeceda
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - pršet může, i když neprší
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
- 10:00 - 15:00 Bluesová dílna, Atelier kresby a malby, Plenérová a figurální kresba
- 10:30 - 12:00 Poezi JE! Dílna tvůrčího psaní
- 11:00 - 13:00 Textová dílna Slávka Janouška
- 11:00 - 12:00 Básničková dílna s Radkem Malým
- 11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem
- 13:00 - 15:00 Miluj své chyby
- 13:00 - 15:30 Smalty na vařič
- 13:15 - 16:00 Mozaika
- 13:15 - 16:00 Savování na textil
- 13:15 - 16:00 Bublifuk z drátků a korálků
- 13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 15:30 - 16:30 The Rheingans Sisters – švédské a franc. písně

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

Argentinské tango

Na tomto workshopu se můžete nechat polapit argentinským tangem - tancem, který v sobě skrývá španělsko-kubánskou habaneru, candobe, andaluzské rytmy, polku, mazurku, pomalý valčík, ale i indiánské rytmy, tancem prosyceným sváděním a souboji mužů o přízeň dámy. Workshopem s vámi protančí zkušený lektor Gábina a Petr Nečasovi, kteří mají za sebou řadu tanečních úspěchů v ČR i ve světě.

poslouchat až do konce, abychom pochopili, co nastane, když se zvědavost ocitne mimo kontrolu. Není proto potřeba opakovat tak očividnou věc: The Rheingans Sisters jsou naprosto výjimečné.

Basco & Jullie Hjetland (Švédsko/Dánsko/Skotsko)

Zpěvačka, co uhranula před lety Folkovky Jedinečná dánská kapela, co už na Folkovkách měla být mnohokrát, ale tentokrát to konečně vyšlo.

Co o instrumentálním kvartetu a zpěvačce Jullii Hjetland víme? Že jsou tak dobří, jak se o nich tvrdí a že jejich mimořádná hudba náladami, rychlostí a lyričností odpovídá tomu, co hrají a o čem zpívají. A protože propadli starým, ale i novým skandinávským, anglickým a keltským příběhům, chvíli se s dojetím díváte do nebe, chvíli zaraženě do země, pod níž údajně leží peklo, ale ze všeho nejvíce po lidech okolo sebe; jestli také slyší to co vy a nemají strach, že po nich půjde mořská příšera, což by znamenalo pustit se s ní do boje, a to už končí každá sranda. Ne všechno překryl severský noir, když na to přijde, dozvíme se něco i o lásce a možná přijde i princ, ochotný nás zachránit. Jestli za to bude chtít sex, netušíme, každopádně budeme v bezpečí.

Basco svůj eklektický mix tradic a původních skladeb nazývají Pan-Atlantic Mighty Folk a co tím myslí, odečteme z minulosti, kdy se spojili s dechovou sekcí nebo dokonce s big bandem Dánského rozhlasu. Dokážou bez mrknutí oka přepnout ze snění do trysku, z melancholických písní přejít k tanečním polkám, anebo vyprávět příběhy, což je nyní práce zpěvačky Jullie Hjetland, narozené sice na dánském ostrově Funen v Dánsku, ale žijící také ve Švédsku, Norsku, Finsku a Grónsku, takže jich má v zásobě možná na dva životy. Doma je tahle výtečná zpěvačka a skladatelka i v jazzu nebo elektronice a objevila se i po boku gambijského hráče na koru Dawda Jobarteho.

A jak je to s Basco? Ty představí houslistu, mandolinistu a zpěvák Hal Parfitt-Murray: „Narodil jsem se ve Skotsku a vyrostl v Austrálii a skotskou tradiční hudbu jsem se naučil od starých vousatých pánů na folkových festivalech. Hráč na cistru Ale Carr pochází ze švédských lesů a znáte ho ze skupiny Dreamers' Circus. Andreas Tophøj (housle, viola) a Anders Ringgaard Andersen (akordeon, trombon) vyšli z dánské taneční tradice, ale kromě toho počítejte s prog rockem, klasikou, minimalismem a Beatles – to vše zasadilo do naší mysli semínka a nikdy nevíte, do čeho vykvete.“

No, když tak posloucháme loňské album Ræk mig faklen, které Basco natočili s Jullii, asi si to představit dokážeme.

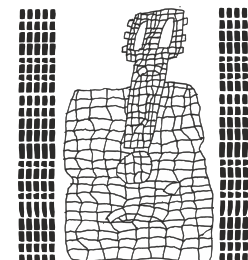
Šachový koutek

Ve středu 27. 7. od 14 do 16 hodin bude ve Staré tkalcovně probíhat "Šachový koutek". Přijďte sami nebo ve dvojici. Těšíme se na Vás!

A jeden vtip pro pobavení - snad nebudete tento případ:

Sedí dva šachisté nehybně u stolu nad rozehranou partií. Po chvíli jeden z nich povídá: „Jste na tahu!“ „A to jste mi nemohl říct už včera?“

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠT NAD OSLAVOU

*Zeptala se mě tchýně,
co že je to za tlačítko?
„Které?“ Říkám a
obracím se k matce rodu,
sedící v křesle metr od
rozzářené obrazovky.
„No to, jak teď říkála,
zmáčknete si červené
tlačítko!“ Ukazuje přitom
na plochou obrazovku
před sebou. „Tady žádný
červený tlačítko nevidím.
To je to někde z boku, nebo
kde?“
„Kdepák“, vysvětluju, „to
moderátorka myslela tohle
tlačítko“, a ukazují
červený puntík na
dálkovém ovládání. Díky
tomu tlačítku se můžete
dívat, na co chcete i
pozpátku.“
Poirot skončil, jdu si čistit
zuby, když se od obrazovky
ozve zlostně: „Ať mačkám,
jak mačkám, nic se
neděje!“
Vracím se tedy do pokoje.
„Říkals, že si to tím
červeným tlačítkem můžu
pustit pozpátku. Já
schválně mačkám a furt
nic, jsou tam jen reklamy.
„To byste musela mít
televizi propojenou s
internetem“, aby vám to
fungovalo.“
„A to nemáme?“
„Ne, nemáme.“
„Ještě že tak. Leda cvok
by koukal na detektivku,
když dopředu ví, kdo je
vrah... A písnička
pozpátku, to už je úplná
blbost. Kam jenom ten svět
spěje?“*

Libor

Noční koncerty

I pro letošní ročník se staly noční koncerty nedílnou součástí Folkových prázdnin. Umožňují užít si kouzlo nočního setkání s hudbou, a to na komornějších místech ve Staré tkalcovně a v zámecké knihovně se začátkem po 23. hodině, zpravidla asi 30 minut po skončení hlavního programu. Výjimku potvrzující pravidlo v programu letos tvoří česká premiéra mimořádného irského filmu o zpěvákovi, skladateli a hudebníkovi Fergusu O'Farrellovi.

Úterý 26. 7. Zámecká knihovna

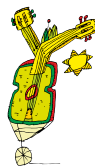
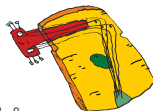
Misterios del Amor

Sefardské písně jako hudební krása na věky věků
Inspirace sefardskými písněmi s procítěností a muzikantkou virtuozitou
Sefardské písně jsme slyšeli na Folkovkách už v mnoha podáních, celosvětově je proslavily zpěvačky Yasmin Levy, Mara Aranda nebo Noam Vazana; projekt Misterios del Amor si ale neklade za cíl tuto hudbu provozovat autenticky, vždyť jde o sestavu "pouze" místních muzikantů. Každý si ale přináší svůj ranec hudebních zkušeností a inspirace, které se v koncertní tapisérii písní dotýkajících se nejčastěji tématu lásky proplétají s motivy právě ze sefardského repertoáru, hudby iberského světa a středomořské oblasti. To vše s procítěností a muzikantskou virtuozitou jaká k nim patří. Klíčová pro kapelu je poetičnost, příběh a barevnost, stejně jako vazba na tradice, ze kterých hudebníci vychází.

Zpěvačka Eliška Tesařová je sice z Kolína, ale na koncertech se v ní probouzí duše vášnivě ženy z dávných časů a exotických krajů. Tajemství staré hudby poodkrývá flétnistka Marta Kratochvílová, která svým dřevěným traversem a pikolou tu jemně dobarvuje, tu ohromí barokní virtuozitou. Také loutnísta a kytarista Jan Čižmář je ve světě vyhledávaný specialista na historické nástroje, na svém kontě má ale také spolupráce ze světa Folkovek (Spirituál Kvintet, Iva Bittová). Kontrabasista Marian Friedl do kapely přináší svoji jazzovou zkušenost, perkusista Vladimír Třebický je pak doma stejně v hudbě vážné, historické i v jiných žánrech (m.j. Kamelot).

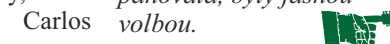
Složení souboru:

Eliška Tesařová — zpěv, perkuse
Marta Kratochvílová — barokní příčná flétna, pikola
Jan Čižmář — barokní kytara, loutna, theorba, zpěv
Marian Friedl — kontrabas, zpěv
Vladimír Třebický — perkuse, zpěv

The Great Comeback

Pondělní večer byl ve znamení jednoho velkého návratu. Návratu, v nějž většina přítomných už asi ani nedoufala. Pro nás, labilní jedince s občasnými sklony k malomyslnosti, se jednalo o návrat téměř až šokující. Ano, jak již správně tušíte, mám na mysli návrat, Michal Prokop promine, škvarkové pomazánky! Po dvou hubených letech, kdy jednou kromě škvarkovky chyběl i celý festival, podruhé se festival opět objevil, ovšem bez škvarkovky, se jednalo o úspěch vpravdě fenomenální. Během několika málo minut zbyly na stole pouze dvě dokonale vyleštěné nerezové mísy, jež nejenže nebylo nutno umývat, ale dokonce vzniklou povrchovou úpravou značně předčily většinu komerčně prodávaných zrcadel. Pak je tu ovšem i hudba. S odborným muzikologickým rozbohem Vás opět odkážu na rubriku After midnight - mezi jejím autorem a mnou samozřejmě panuje nemalá redakční rivalita (honoráře v Plátku jsou tak nízké, že jen ten úspěšnější z nás dvou z nich dokáže finančně zabezpečit rodinu po zbytek roku), ale přesto spolu lidsky svým způsobem tak nějak vycházíme. Dokonce se v rámci jednoho oddílu věnujeme stejné sportovní disciplíně (přirozeně rovněž s jistou dávkou rivality). Pokud by někoho zajímalo, o jakou disciplínu se jedná, můžeme to pojmut formou soutěže, každý den dám jednu indicii, kdo uhodne, může se u mě přihlásit o drobný suvenýr, s tímto sportem souvisejícím. Pro začátek - jedná se o atletické odvětví. Budu muset zjistit, jak silné prášky proti stárnutí berou Michal Prokop s Honzou Hrubým - energie, s jakou vystupují, je obdivuhodná. Mladší členové souboru se ovšem také nenechávají zahanbit. Pokud jste měli tu čest vidět živé vystoupení Raye Manzareka ze skupiny Doors (budiž mu země lehká), pohybové kreace klávesisty Andyho Čermáka Vám jej jistě musely připomínat, mně tedy rozhodně. Při sledování kapely Les Triaboliques jsem zjistil několik podstatných věcí. Za prvé - nebudu se bát používat zvukové efekty, přestože kluci z kapely říkali, že se to u mandoliny nehodí. Dále jsem se přesvědčil, že na Gibsona Les Paul dá hrát i v sedě, jakkoliv neuvěřitelně to může znít. Nejpodstatnější zjištění je to, že pokud někdy studio Walt Disney koupí práva na Pána prstenů a rozhodne se natočit nějaký dávnější prequel, postavu mladého Sarumana bude muset hrát banjista Lu Edmonds. Jenom mám obavu, že v podání tohoto studia se jeho postava bude jmenovat Baby Saruman. Na Ayom už asi nemám dost prostoru, tak snad jen drobnost - podle účesu předpokládám, že jejich italský harmonikář se přátelí se svým krajanem, olympijským vítězem ve skoku do výšky, Gianmarcem Tamberim. Toť pro dnešek vše.

Módní folkénko

Jistě, na festivalech jde především o hudební zážitky, hned v závěsu za

nimi je ale bezesporu i oblečení. Správný oděv na festival musí být praktický, ale i pěkný – přece jen jdete mezi lidi. A nejlépe obojí dohromady. Vyberáme pro vás ty nejnapadnější a nejnapaditější kousky, na které jsme během procházek areálem Folkovek narazili. Nechte se inspirovat. Kanyakumari neboli česky Kanjákmári je město na nejjihnější cípu Indie. Potkávají se zde tři moře a taky se tu třeba prodávají šaty z materiálu tak lehkého a příjemného, že v tropických vedrech, která v pondělí v Náměšti panovala, byly jasnou volbou.